

Sygn. akt III K 185/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2020 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Andrzej Lewandowski

Protokolant: Magdalena Michalak

przy udziale Prokuratora: Marii Migi

po rozpoznaniu w dniach 20 lutego, 16 czerwca, 28 lipca, 8 września i 20 października 2020 roku we Wrocławiu,

na rozprawie

sprawy:

A. B.

syna N. i N. z domu (...),

urodzonego (...) w D. (U.)

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 lutego 2018r. we W., działając chęci osiągnięcia korzyści majątkowej przywłaszczył sobie samochody: S. (...) nr rej. (...) wartości 49.500 PLN, (...) nr rej. (...) wartości 60.100 PLN, K. S. nr rej. (...) wartości 55.350 PLN, J. (...) nr rej. (...) wartości 97.900 PLN, to jest mienia o łącznej wartości nie mniejszej niż 262.850 PLN, stanowiącego mienie znacznej wartości, w ten sposób, że użytkując pojazdy na podstawie umowy leasingowej nie uiszczał czynszów leasingowych, skutkiem czego doszło do wypowiedzenia umowy a następnie nie wydał przedmiotowych pojazdów we wezwanie leasingodawcy (...) Sp. z o.o., działając na jej szkodę;

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

* * * * *

I. uznaje oskarżonego **A. B.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 97.900 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset złotych);

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 9 września 2018 r. od godz. 14:30 do godz. 17:10, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

V. na podst. art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 185/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. B.	W dniu 2 lutego 2018r. we W., działając chęci osiągnięcia korzyści	

		<p>majątkowej przywłaszczył sobie samochody: S. (...) nr rej. (...) wartości 49.500 PLN, (...) nr rej. (...) wartości 60.100 PLN, K. S. nr rej. (...) wartości 55.350 PLN, J. (...) nr rej. (...) wartości 97.900 PLN, to jest mienia o łącznej wartości nie mniejszej niż 262.850 PLN, stanowiącego mienie znacznej wartości, w ten sposób, że użytkując pojazdy na podstawie umowy leasingowej nie uiszczał czynszów leasingowych, skutkiem czego doszło do wypowiedzenia umowy a następnie nie wydał przedmiotowych pojazdów we wezwanie leasingodawcy (...) Sp. z o.o., działając na jej szkodę; tj. czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony A. B. prowadził działalność gospodarczą. w ramach której świadczył usługi budowlane, także jako podwykonawca dla innych podmiotów gospodarczych. Działalność prowadził w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) sp. z o.o. Oskarżony był wspólnikiem spółki i jednocześnie pełnił</p>	<p>zeznania świadka G. D.</p>	<p>108, 256-257</p>	

<p>funkcję prezesa jej zarządu, Oprócz niego współnikiem spółki był M. K. (1), który był członkiem zarządu spółki. Umowa spółki została zawarta 9 maja 2015r. a jej kapitał zakładowy wynosił 5000 zł. Siedziba spółki mieściła się przy ul. (...) lok. 10 we W. i było to tzw. wirtualne biuro. Oskarżony jest obywatelem U. i posiada kartę pobytu w P. ważną do dnia 23 listopada 2026r.</p>			
wyciąg z Krajowego rejestru Sądowego	154-155		
wyjaśnienia oskarżonego	164		
kopia karty pobytu	166-167		
<p>2. W ramach prowadzonej działalności oskarżony współpracował między innymi z G. D. i M. K. (2), dla którego był podwykonawcą. M. K. (2) prowadził swoją działalność pod firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. G. D. natomiast prowadził działalność pod firmą (...) sp. z o.o., w której to spółce jest współwłaścicielem. Wg KRS siedziba tej spółki znajduje się w S. ul. (...).</p>	zeznania świadka G. D.	108-109,	
<p>3. We wrześniu 2017r. oskarżony postanowił wziąć w leasing samochód i poprosił G. D. o pomoc w załatwieniu związanych z tym formalności. W dniu 29 września 2017r.</p>	zeznania świadka G. D.	256-257, 106-107	

<p>jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. zawarł z pokrzywdzoną spółką (...) sp. z o.o. umowę leasingu operacyjnego nr (...). Zgodnie z tą umową (...) sp. z o.o. nabyła od firmy (...) samochód osobowym marki S. (...) rok produkcji 2013 o nr VIN (...) i nr rej. (...) a następnie przekazała go spółce (...) sp. z o.o. do używania i pobierania pożytków w zamian za przekazywane w 60 ratach wynagrodzenie. Pojazd ten został wybrany przez oskarżonego i został nabyty przez pokrzywdzoną spółkę za kwotę 49.500 zł. Przekazanie pojazdu oskarżonemu nastąpiło w dniu 2 października 2017r. Samochód marki S. oskarżony przekazał do użytkowania swojemu znajomemu G. D., który następnie przekazał go M. K. (2), pozostawiając go na parkingu bez nadzoru.</p>			
<p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p>	<p>10-20</p>		
<p>upoważnienie do wydania przedmiotu leasingu</p>	<p>21</p>		
<p>faktura nr (...)</p>	<p>22</p>		
<p>umowa w zakresie obsługi technicznej pojazdu</p>	<p>23-25</p>		
<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>91, 245-246</p>		

historia pojazdu z (...)	270-283		
<p>4. W dniu 17 października 2017r. oskarżony jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. zawarł z pokrzywdzoną spółką (...) Sp. z o.o. kolejną umowę leasingu operacyjnego nr (...). Zgodnie z tą umową (...) sp. z o.o. nabyła od firmy zajmującej się sprzedażą komisową pojazdów - (...) samochód osobowym marki A. (...) rok produkcji 2010 o nr VIN (...) i nr rej. (...) a następnie przekazała go spółce (...) sp. z o.o. do używania i pobierania pożytków w zamiana za przekazywane w 60 ratach wynagrodzenie. Pojazd ten został wybrany przez oskarżonego i został nabyty przez pokrzywdzoną spółkę za kwotę 60.100 zł. Przekazanie pojazdu oskarżonemu nastąpiło w dniu 12 października 2017r. Samochód oskarżony przekazał do użytkowania M. K. (2), dla którego pracował jako podwykonawca. Przed nabyciem tego pojazdu przez leasingodawcę został on nabyty w maju 2016r. przez spółkę (...) sp. z o.o. a następnie 3 marca 2017r. nabył go od tej spółki (...). Poprzez firmę komisową (...) pojazd ten został nabyty 19 października 2019r. przez (...) sp. z o.o.</p>	kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...)wraz z załącznikami	27-39	

umowa w zakresie obsługi technicznej pojazdu	40-41		
upoważnienie do wydania przedmiotu leasingu	42		
faktura nr (...)	43		
zeznania świadka B. F.	91		
historia pojazdu z (...)	270-283		
5. W dniu 7 listopada 2017r. oskarżony jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. zawarł z pokrzywdzoną spółką (...) sp. z o.o. kolejne dwie umowy leasingu operacyjnego nr (...). Zgodnie z umową nr (...) sp. z o.o. nabyła od firmy (...) samochód osobowym marki K. (...) rok produkcji 2012 o nr VIN (...) i nr rej. (...) a następnie przekazała go spółce (...) sp. z o.o. do używania i pobierania pożytków w zamiana za przekazywane w 60 ratach wynagrodzenie. Pojazd ten został wybrany przez oskarżonego i został nabyty przez pokrzywdzoną spółkę za kwotę 55.350 zł. Przekazanie pojazdu oskarżonemu nastąpiło w dniu 9 listopada 2017r. Na tych samych zasadach w ramach umowy nr (...) spółce reprezentowanej przez oskarżonego przekazano do używania samochód marki J. (...) rok produkcji	kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami	45-59	

<p>2012r. o nr VIN (...) o nr rej. (...), który został nabyty przez (...) sp. z o.o. od (...) sp. z o.o. za kwotę 97.900 zł. Fakturę sprzedaży samochodu wystawił i podpisał w imieniu (...) sp. z o.o. G. D.. Samochód marki j. (...) został przez oskarżonego przekazany do używania M. K. (2).</p>			
<p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p>	<p>67-82</p>		
<p>umowa w zakresie obsługi technicznej pojazdu</p>	<p>60-61, 84-85</p>		
<p>upoważnienie do wydania przedmiotu leasingu</p>	<p>62-61, 83</p>		
<p>faktura (...)</p>	<p>64</p>		
<p>faktura VAT nr (...)</p>	<p>86-87</p>		
<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>91</p>		
<p>6. Oskarżony nie regulował zgodnie z harmonogramem rat leasingowych i w związku z tym (...) sp. z o.o. po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu do zapłaty zaległych rat w dniu 2 lutego 2018r. wypowiedziała zawarte ze spółką (...) sp. z o.o. umowy leasingu. Jednocześnie wezwała spółkę (...) sp. z o.o. do zwrotu przedmiotów leasingu oraz zapłaty, wynikającej z umowy</p>	<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>91</p>	

<p>kwoty odszkodowania. Wezwania te zostały wysłane na wskazany w umowie adres siedziby spółki, gdzie nie zostały jednak podjęte.</p>			
<p>wypowiedzenia umowy leasingu</p>	<p>26, 44, 66, 86</p>		
<p>potwierdzenie odbioru</p>	<p>96-97</p>		
<p>7. Z uwagi na brak reakcji na kierowane do oskarżonego wezwania (...) sp. z o.o. zwróciła się do spółki (...) S.A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa o podjęcie działań mających na celu odzyskanie pojazdów, wydanych spółce zarządzanej przez oskarżonego. 22 lutego 2018r. przedstawiciel spółki (...) S.A. udał się do wskazanej w umowie siedziby spółki (...) sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. Pod wskazanym adresem mieściła się jednak siedziba biura rachunkowego, którego pracownik poinformował go, że przedstawiciele spółki (...) od dłuższego czasu poszukiwani są przez wierzycieli i policję. Następnie przedstawiciel firmy windykacyjnej udał się pod wskazany w umowie adres we W. przy ul. (...), gdzie także nie udało mu się niczego ustalić.</p>	<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>91,</p>	

<p>8. W dniu 19 czerwca 2018r. funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli samochód marki A. (...) o nr rej. (...), którego kierowcą był G. D.. Kierowca nie posiadał przy sobie dokumentów pojazdu i w trakcie sprawdzania samochodu w systemie informatycznym policji okazało się, że pojazd ten widnieje w nim jako poszukiwany. W związku z tym dokonano zatrzymania tego pojazdu, a po stosownych ustaleniach w dniu 19 września 2018r. został przekazywany przedstawicielowi firmy (...) S.A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa.</p>	notatka urzędowa	103	
dyspozycja usunięcia pojazdu	104		
zeznania świadka G. D.	108		
protokół zatrzymania osoby	111-112		
pokwitowanie odbioru	152		
<p>9. W dniu 9 sierpnia 2018r. oskarżony A. B. kierując samochodem marki K. (...) o nr rej. (...) kolizji drogowej na ul. (...) we W.. Drugi z uczestników tego zdarzenia wezwała policję. Przybyli na miejsce funkcjonariusze w czasie</p>	notatka urzędowa	123	

weryfikowania danych pojazdu kierowanego przez oskarżonego ustalili, że samochód widnieje w systemie policyjnym jako poszukiwany. W związku z tym dokonali zatrzymania pojazdu. W dniu 19 września 2018r. został przekazy przedstawicielowi firmy (...) S.A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa.			
protokół zatrzymania osoby	124-125		
protokół oględzin pojazdu	128-129		
dyspozycja usunięcia pojazdu	147		
pokwitowanie odbioru	153		
10. 4 maja 2019r. funkcjonariusze policji udali się na ul. (...) we W., gdzie w okolicach nr 9 miał znajdować się zaparkowany samochód marki S. (...) o nr rej. (...), który figurował w rejestrze policyjnym jako poszukiwany. Na miejscu ujawniono ten samochód, który był zamknięte i miał ślady uszkodzeń. Pojazd został odholowany na parking strzeżony. W dniu 5 czerwca 2019r. samochód został przekazy przedstawicielowi firmy (...) S.A. spółka z ograniczona	notatka urzędowa	169	

odpowiedzialnością spółka komandytowa.			
protokół oględzin	170-171		
dokumentacja fotograficzna	172-176		
protokół przekazania pojazdu	177		
pokwitowanie odbioru	189		
11. Oskarżony nie był karany sądownie.	zapytanie o karalność	191	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka G. D.	Zasadniczo zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne. Korelują także z innymi	

dowodami (częściowo wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków, dokumentacją związaną z zawartymi umowami, informacjami (...)). Jednocześnie nie może ujść uwadze fakt, że świadek w pewien sposób był związany z oskarżonym i uczestniczył przy zawieraniu umów leasingu. Co więcej, użytkował jeden z leasingowanych pojazdów, a nadto jeden z pojazdów był też nabyty przez pokrzywdzoną spółkę od spółki zarządzanej przez świadka. W oczywisty sposób rzutuje to na sposób jego relacji w tym przede wszystkim ograniczenia przekazywania niekorzystnych dla siebie informacji. Stad też Sad podszedł do zeznań świadka z należyty krytycyzmem. Przy tych zastrzeżeniach ocena zeznań świadka dotyczących okoliczności związanych z oskarżonym pozwala jednak na uznanie ich za wiarygodne. Sąd miał także bezpośredni kontakt ze świadkiem i w oparciu o bezpośrednio spostrzeżenia w czasie składania przez niego zeznań mógł nabrać osobistego przekonania, co do wiarygodności prezentowanych relacji (sposstrzeżenia i wrażenia odniesione w trakcie bezpośredniego przesłuchania)

<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>Zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne. Są zgodne z innymi dowodami (zeznaniami świadka G. D., częściowo wyjaśnieniami oskarżonego, dokumentacją policyjną, dokumentacją związaną z umowami leasingu). Świadek w żaden sposób nie jest związany z oskarżonym, a kontakt z sytuacją miał tylko w związku z wykonywania swoich obowiązków służbowych. Relacjonował przebieg czynności służbowych i zaistniałych w ich trakcie wydarzeń. Jego relacja została uwiarygodniona zasadami logiki i doświadczenia życiowego. W ocenie Sadu brak jest racjonalnych powodów, dla których miałyby pomawiać oskarżonego o zachowanie, które nie miało miejsca. Sąd miał bezpośredni kontakt ze świadkami i w oparciu o bezpośrednio spostrzeżenia w czasie składania przez nich zeznań mógł nabrać osobistego przekonania, co do wiarygodności prezentowanych relacji (sposstrzeżenia i wrażenia odniesione w trakcie bezpośredniego przesłuchania).</p>	
<p>wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego</p>	<p>- dokumenty urzędowe</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzone w sposób przewidziany prawem - niekwestionowane przez oskarżonego 	
<p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p> <p>upoważnienia do wydania przedmiotu leasingu</p> <p>faktura nr (...)</p> <p>umowy w zakresie obsługi technicznej pojazdu</p> <p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p> <p>faktura nr (...)</p> <p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p> <p>kopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) wraz z załącznikami</p> <p>faktura (...)</p> <p>faktura VAT nr (...)</p> <p>wypowiedzenia umowy leasingu</p> <p>potwierdzenie odbioru</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dokumenty sporządzone z udziałem oskarżonego i przedstawicieli pokrzywdzonej spółki w sposób przewidziany prawem, - niekwestionowane przez strony, - ich treść koreluje z innymi dokumentami i dowodami, w tym zeznaniami świadka B. F. 	
<p>dokumentacja fotograficzna</p> <p>notatka urzędowa</p> <p>dyspozycja usunięcia pojazdu</p> <p>protokół zatrzymania osoby</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dokumenty urzędowe - sporządzone w sposób przewidziany prawem - niekwestionowane przez oskarżonego 	

pokwitowanie odbioru protokół oględzin pojazdu		
zapytanie o karalność	- dokument urzędowy - sporządzone w sposób przewidziany prawem	
historia pojazdu z (...)	- dokumenty urzędowe - sporządzone w sposób przewidziany prawem	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że istotnie zawarł umowy leasingu czterech pojazdów, ale nie płacił rat, bo nie przychodziły do niego faktury. Jak stwierdził nie miał podstawy prawnej, aby płacić. Był kilka razy w siedzibie pokrzywdzonej spółki i dzwonił tam też w sprawie przekazywania mu faktur w postaci elektronicznej. Nie otrzymał jednak dostępu do systemu elektronicznego i nie mógł pobierać faktur. Potwierdził, że samochód marki K. (...) użytkował</p>

osobiście, a S. (...) przekazał G. D.. J. (...) został przez niego przekazany M. K. (2). Zaprzeczył jednocześnie, aby ktoś przychodził do niego w sprawie odzyskania pojazdów, czy też aby dostawał jakieś pisma w tej sprawie. Wyjaśnił, że adres spółki był jedynie wirtualnym biurem i miał tam podpisana umowę jedynie na rok, której potem nie przedłużył i dlatego przestali odbierać korespondencję. W trakcie wyjaśnień wskazał adres zameldowania, pod którym zobowiązał się odbierać korespondencję.

Wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę jako sprzeczne z zebranymi dowodami, w tym zeznaniami świadków, zebranymi dokumentami. Ponadto są także niespójne i wewnętrznie sprzeczne. Oskarżony stwierdził, że nie miał podstawy do zapłaty rat, bo nie trzymał faktur. Jak sam jednak przyznał w siedzibie firmy nie odbierał żadnej korespondencji, bo umowa z biurem wirtualnym wygasła. Nie przedstawił przy tym żadnych dowodów, w tym dokumentów, z których wynikałoby, że podejmował próby uzyskania elektronicznego dostępu do systemu rozliczania leasingu. Gdyby istotnie był w

		<p>siedzibie pokrzywdzonej spółki, to z pewnością otrzymałby wystawione już faktury. Ponadto mógł tam wskazać inny adres dla doręczenia korespondencji. Jeśli miał możliwość udania się do siedziby leasingodawcy, a nie posiadał już faktycznej siedziby spółki. To nic nie stało na przeszkodzie, aby odbierał faktury właśnie u leasingodawcy. W swoich wyjaśnieniach oskarżony wprost przyznaje, że pojazdy przekazał innym osobom, nie dopatrując się w tym zachowaniu złamania warunków umowy. Ponadto mimo postawienia mu zarzutów nie podjął choćby próby odzyskania samochodu marki J. (...).</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego jawią się zatem jedynie jako podjęta przez niego próba nieudolnej obrony, nie znajdująca żadnego oparcia w zasadach racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego, oraz zebranych w sprawie dowodach. .</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>pierwszy</p>	<p>A. B.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. czyli przywłaszczenia powierzonej rzeczy ruchomej o znacznej wartości. Ową rzeczą ruchomą były w przypadku oskarżonego samochody S. (...) nr rej. (...) o wartości 49.500 zł, (...) nr rej. (...) wartości 60.100 zł, K. S. nr rej. (...) wartości 55.350 zł i J. (...) nr rej. (...) wartości 97.900 zł (łączna wartość nie mniejsza niż 262.850 zł), będące własnością firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na podstawie kolejnych umów leasingu samochody te znalazła się w posiadaniu spółki zarządzanej przez oskarżonego. Z ogólnych warunków umowy leasingu wynika, że samochody zostały przekazane firmie oskarżonego przez leasingodawcę do użytkowania. Zgodnie z Ogólnymi warunkami Umowy Leasingu samochody przez cały okres umowy leasingu pozostawała własnością leasingodawcy. Umowa</p>			

zawarta z firmą (...) sp. z o.o. zobowiązywała oskarżonego do uiszczania miesięcznych rat leasingowych z zastrzeżeniem możliwości rozwiązania umowy w przypadku niewywiązywania się z płatności. Oskarżony nie zapłacił kolejnych rat leasingowych, na skutek czego w dniu 2 lutego 2018r. (po 3 miesiącach trwania pierwszej umowy) firma (...) sp. z o.o. rozwiązała wszystkie cztery umowy leasingu ze spółką oskarżonego. Pismo o rozwiązaniu umowy zostało wysłane na adres, wskazany w umowie jako adres firmy oskarżonego. Oskarżony wiedział o zaległościach i znał postanowienia umowy. Pomimo podejmowanych przez firmę windykacyjną prób odzyskania przedmiotów leasingu oraz wiedzy oskarżonego na temat konsekwencji rozwiązania umowy, A. B. nie skontaktował się z firmą (...) sp. z o.o. celem wyjaśnienia całej sytuacji. Próby nawiązania z nim kontaktu również nie przynosiły rezultatu. Przez cały okres trwania działań windykacyjnych nie kontaktował się również telefonicznie z przedstawicielami firmy leasingowej ani firmy windykacyjnej, której zlecono odzyskanie przedmiotów leasingu. Jak wynika z zeznań B.

F. przez ten cały okres nikogo ze spółki oskarżonego nie zastał na terenie siedziby spółki, która była jedynie tzw. biurem wirtualnym. Jak wyjaśnił sam oskarżony adres spółki był jedynie wirtualnym biurem i miał tam podpisaną umowę jedynie na rok, której potem nie przedłużył i dlatego przestali odbierać korespondencję. Oskarżony miał zatem pełną świadomość tego, że dane adresowe wskazane w umowach leasingowych straciły swoją aktualność i faktycznie brak jest możliwości nawiązania z nim kontaktu. Z zebranych dowodów wynika ponadto, że zaraz po zawarciu umów leasingu oskarżony zadysponował pojazdami w sposób niezgodny z postanowieniami tych umów. Bez wiedzy i zgody leasingodawcy użył bowiem te samochody innym osobom. Charakterystyczne jest przy tym to, że co najmniej dwa z leasingowanych pojazdów były nabyte od podmiotów zarządzanych przez osoby, którym oskarżony następnie użył te pojazdy po zawarciu umów z pokrzywdzona spółką.

W tym miejscu należy podkreślić, że oskarżony nie zgłaszał leasingodawcy zaginięcia lub utraty pojazdów, a jeden z nich został odnaleziony jako porzucony na

parkingu. Sam oskarżony od dłuższego czasu nie kontaktuje się z pokrzywdzoną spółką, nawet mimo wiedzy o toczącym się postępowaniu. Nie przebywa także pod kolejnym wskazanym przez siebie adresem.

Oskarżony zawarł umowy leasingu z (...) sp. z o.o. odpowiednio w dniach 29 września, 17 października i 7 listopada 2018r. Leasingodawca wydał oskarżonemu przedmioty umowy do użytkowania a oskarżony zobowiązał się spłacać ich wartość poprzez uiszczanie opłat leasingowych w 60 miesięcznych ratach. Należy podkreślić, że oskarżony zawarł te umowy dobrowolnie, nie był przymuszony do tego koniecznością ekonomiczną, a celem ich zawarcia było korzystanie i ostateczne nabycie pojazdów. Zgodnie z tymi umowami leasingodawca mógł wypowiedzieć je w razie opóźnienia płatności rat, wówczas oskarżony powinien niezwłocznie zwrócić przedmioty umowy. Samochody przez cały czas trwania umowy były rzeczą cudzą dla oskarżonego, którymi nie powinien w żaden sposób rozporządzać. Przekazano mu je tylko do używania. Jako cudze menie powierzone winno być objęte szczególnym nadzorem,

w tym zabezpieczone przed uszkodzeniem lub kradzieżą. Jeszcze raz należy wskazać, że oskarżony zadysponował pojazdami w sposób niezgodny z umowami, po ich wypowiedzeniu nie podjął żadnych czynności związanych z odzyskaniem przedmiotów leasingu i ich zwrotem właścicielowi. To wskazuje na potraktowanie siebie jako osoby uprawnionej do rozporządzania rzeczą stanowiącą przedmiot leasingu. Wskazać należy, że to oskarżony odpowiadał za zwrot tego mienia lub rozliczenie z leasingodawcą swych zobowiązań wynikających z umowy. Oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że nie płacił wymaganych rat i nie mogło być dla niego żadnym zaskoczeniem wypowiedzenie umowy w lutym 2018r.

Warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności za sprzeniewierzenie rzeczy powierzonej jest nieodwracalny charakter szkody w majątku właściciela tej rzeczy. W przypadku oskarżonego widocznym przejawem takiego nastawienia jest zerwanie kontaktu w firmą leasingową, uniemożliwienie tej firmie nawiązania kontaktu z samym oskarżonym w połączeniu z odmową zwrócenie samochodów,

wydanych mu na podstawie zawartych umów leasingu (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2017r. III K 198/17, LEX nr 2434665).

Odnosnie winy oskarżonego należało mieć na względzie, iż dokonując zarzucanego mu czynu miał świadomość warunków umowy leasingu oraz konsekwencji niewywiązywania się z zobowiązań, które z niej wynikały.

Z poczynionych ustaleń wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że wszystkimi sprawami spółki zajmował się oskarżony. To ona zawierał w jej imieniu umowy, w tym umowy leasingu. Z okoliczności sprawy wynika, że forma spółki z ograniczona odpowiedzialnością była jedynie przyjęta przez oskarżonego formą prowadzonej przez niego faktycznie jednoosobowo działalności budowlanej. W ocenie Sądu oskarżony nie był tylko osobą w sposób formalny zarządzającą spółką, ale jednocześnie faktycznie pełnił w niej funkcję decyzyjną. Miał zatem rzeczywisty wpływ na funkcjonowanie spółki i podejmował kluczowe decyzje w zakresie gospodarowania mieniem spółki. W świetle tych

okoliczności zasadne było przypisanie odpowiedzialności oskarżonemu, jako sprawcy przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Łączna wartość przywłaszczonych pojazdów sprawia, że przestępstwo przypisane oskarżonemu zostało popełnione w warunkach typu kwalifikowanego z art. 294 § 1 k.k. Przepis ten określa znamiona kwalifikujące przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. z uwagi właśnie na wartość przywłaszczonego mienia. Zgodnie z art. 294 § 1 k.k. surowszej odpowiedzialności karnej podlega między innymi sprawca przestępstwa z art. 284 § 2 k.k., który dopuszcza się go w stosunku do mienia znacznej wartości. Definicja mienia znacznej wartości została zawarta w art. 115 § 5 k.k. i zgodnie z nią mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Co istotne wartości tej nie można relatywizować do czasu orzekania (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22 grudnia 1998 r., II AKz 118/98, LEX nr 62576). Jak wskazano w przepisany oskarżonemu czynie łączna wartość przywłaszczonych

pojazdów wynosiła co najmniej 262.850 zł, a zatem stanowiła mienie znacznej wartości.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek,			

<p>Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. B.	pierwszy	pierwszy	<p>Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwo Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, który przejawia się w naruszeniu zasad pewności obrotu. Przez swoje zachowanie oskarżony naruszał zasady prawidłowego funkcjonowania obrotu prawnego, zasadę jego pewności i bezpieczeństwa. Każdy uczestnik tego obrotu ma prawo oczekiwać, że osoba przyjmująca na siebie pewne zobowiązanie przy umowie dwustronnej jest w stanie je wykonać. Założenie, że każdy kontrahent działa z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela praktycznie uniemożliwiłoby prowadzenie normalnej działalności gospodarczej. Należy jednak podkreślić, iż wielość tego typu zjawiska staje się coraz większym problemem, który oprócz szeregu utrudnień natury proceduralnej jest czynnikiem, zwiększającym ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej. Jako</p>

okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę sytuację osobistą oskarżonego, niekaranego za przestępstwa. A. B. przebywał w P. czasowo, korzystał z pomocy i doradztwa obywateli Polski, którzy faktycznie korzystali w leasingowanych przez niego pojazdów. W ocenie Sądu wskazuje to na faktyczną ograniczoną rolę oskarżonego do funkcji tzw. słupa. Winno to także znaleźć swoje odzwierciedlenie w rodzaju i wymiarze orzeczonej kary.

Wymierzona w ten sposób kara stanowi w ocenie Sądu właściwą reakcję karną na zachowanie oskarżonego, jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i zapewni przestrzeganie przez niego porządku prawnego.

Jednocześnie, mając na uwadze fakt, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa (korzystał faktycznie nieodpłatnie z pojazdów, używał je w ramach rozliczeń innym osobom), stosownie do treści art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak orzeczona grzywna także stanowi właściwą reakcję karną na zachowanie oskarżonego, uzupełniając w ten sposób dolegliwość orzeczonej

			kary pozbawienia wolności.
A. B.	drugi	pierwszy	<p>W oparciu o treść art. 69§1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary, uznając, iż zachodzą ku temu przesłanki określone w art. 69 kk. W ocenie Sądu kara nawet warunkowo zawieszona spełni w przypadku oskarżonego swoje cele, a w szczególności zapobiegnie popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw. Orzeczona warunkowo zawieszona kara w przekonaniu Sądu będzie oddziaływać na oskarżonego jako swoiste ostrzeżenie na przyszłość. Okres wyznaczonej oskarżonemu próby odzwierciedla charakter naruszonych przez niego norm prawnych. Tak orzeczona kara w ocenie stanowią właściwą reakcją karną na jego zachowanie. Jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i nie nosi jednocześnie znamion kary niewspółmiernie surowej.</p> <p>Wymierzona w ten sposób kara jest w przekonaniu Sądu karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i na podstawie zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstwa można wysnuć pozytywną prognozę kryminalną, skutkującą warunkowym</p>

			zawieszeniem wykonania kary. Taka kara zrealizuje swoje cele zarówno w zakresie prewencji generalnej jak również jej cele wychowawcze.
A. B.	trzeci	pierwszy	<p>Pokrzywdzona spółka pismem z dnia 11 lipca 2019r. wniosła o orzeczenia obowiązku naprawienia szkody poprzez zwrot przedmiotu leasingu w postaci samochodu marki J. (...), a gdyby ten nie był możliwy poprzez zapłatę kwoty odpowiadającej szkodzie wyrządzonej oskarżycielowi posiłkowemu zarzucanym czynem.</p> <p>Pokrzywdzona spółka leasingowa wystąpiła zatem o naprawienie szkody w trybie art. 46 k.k. w terminie określonym w art. 49a k.p.k., co obligowało Sąd do wydania orzeczenia w tym zakresie. Wniosek pokrzywdzonej spółki został sformułowany alternatywnie i wobec braku możliwości zwrotu samochodu marki J. (...) (żądanie podstawowe), którego nie udało się odnaleźć, Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 97.900 zł, która odpowiada wartości tego pojazdu. Sąd przyznał odszkodowanie</p>

			w części niebudzącej wątpliwości, czyli właśnie w kwocie odpowiadającej cenie nabycia wskazanego samochodu. Należy przy tym zaznaczyć, że pokrzywdzona spółka nie wskazała innej wartości szkody, a pozostałe pojazdy zostały odzyskane i zwrócone spółce.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA</i> Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. B.	czwarty	pierwszy	Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania, przyjmując przy tym przelicznik, zgodnie z którym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
piąty	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, mając na uwadze rodzaj orzeczonej kary oraz wysokości orzeczonego obowiązku.	
7. Podpis		
Sędzia Andrzej Lewandowski		

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z pouczeniem doręczyć pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego;
2. Kal. 14 dni od doręczenia